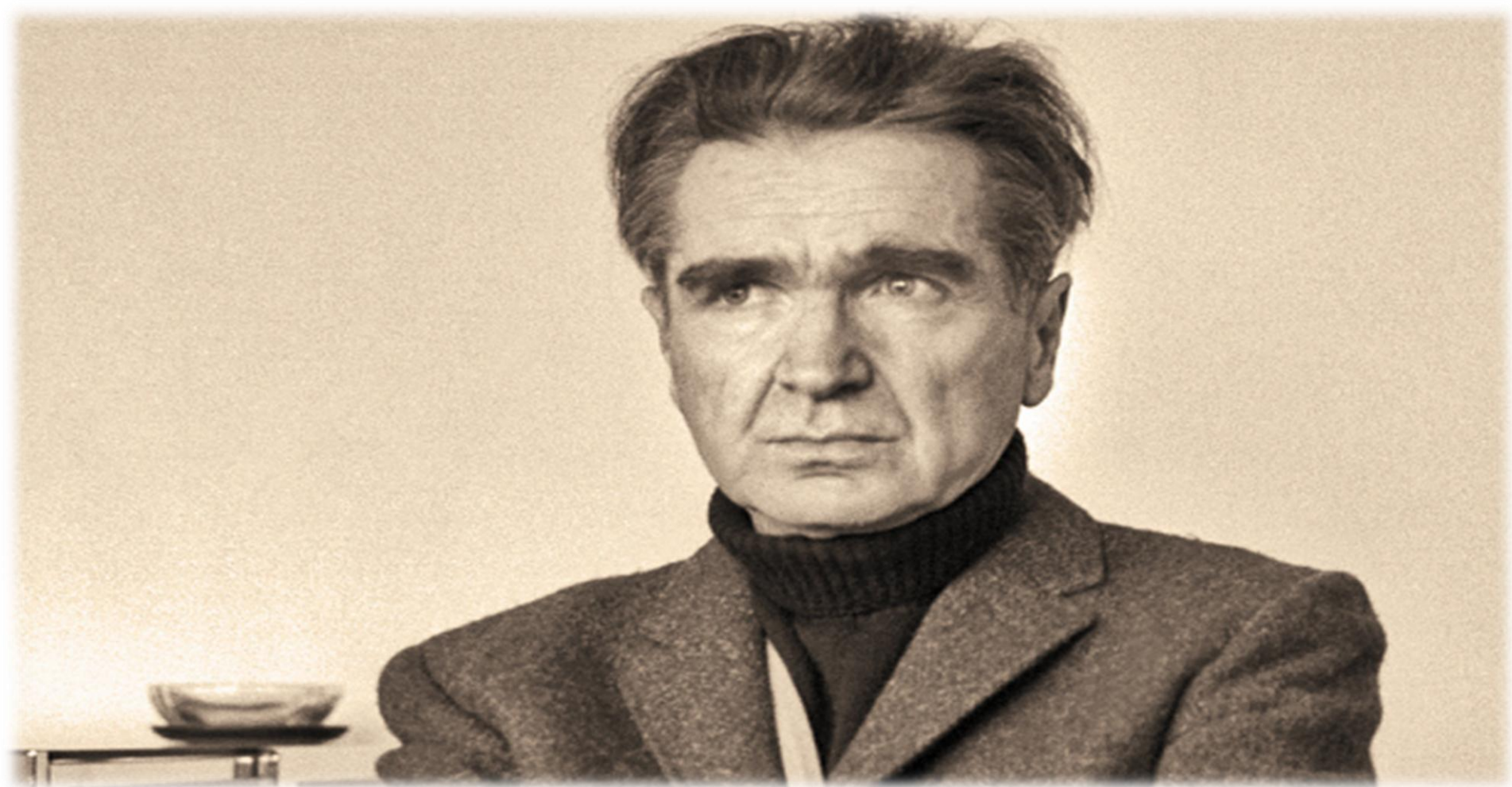

Destinul unui in-singurat

Emil Cioran

1911-1995

Cioran este o personalitate greu de fixat într-o definiție, e un filosof dominat de o fire artistică, o prezintă copleșitoare prin intensitatea trăirilor sale. Este dificilă abordarea sa – o demonstrează atât încercările de catalogare a operei sale, cât și imposibilitatea trasării unei linii de demarcație între momentul existentei și și expresia artistică.

Referindu-se la scrierile lui Emil Cioran, in "Istoria literaturii romane", George Calinescu il incadra pe acesta in capitolul "Filosofia nelinistii" si a "aventurii". Continutul reflectiilor cat si metoda adoptata (in descendenta filosofiei lirice si nesistematice pe care Kierkegaard si Nietzsche au promovat-o in secolul trecut si care se prelungeste si in secolul nostru) circumscrie pe spatii destul de extinse ideea unui scepticism iremediabil in forma unui "lirism al negativitatii"

“A fi liric inseamna a nu putea ramane in tine insuti, inseamna deci a-ti cauta o expresie, o forma pentru viata launtrica ajunsa la paroxism si sa sintetizam in ea intreg sensul personalitatii noastre”. Cioran leaga lirismul de vital, de organic, proiectand cea mai importanta tema din eseistica sa: lirismul izvorat din boala- “Aproape toate bolile au virtuti lirice”

*Inca de la Sibiu i s-a agravat grava sa boala, insomnia- devine un insomniac fervent ,
obsedat de moarte. A scris mereu sub imperiul melancoliei noptilor de insomnie.
"Tot ce am scris s-a nascut la miez de noapte"*

Anii de studentie sunt dedicati aproape exclusiv lecturilor. Devine un adept al “bulevardelor culturii” preferand “ulitele slab luminate ale filosofiei”. Lecturile il transforma pe Cioran intr-un erudit agresiv, dornic de dialoguri aprinse, adesea in contradictoriu.

De neagra exaltare s-a salvat prin carti proprii. A inceput cu o “carte absolut trasnita”, a ingrozit cu ea lumea si mai ales pe parinti.

EMIL CIORAN

PE CULMILE DISPERĂRII

Humanitas

*“Pe culmile
disperării”, carte
explozivă și
barocă scrisă de
“un evadat din
umanitate”*

*“În această cea
mai filosofică
dintre cărțile mele
am anticipat tot
ce am scris mai
tarziu”.*

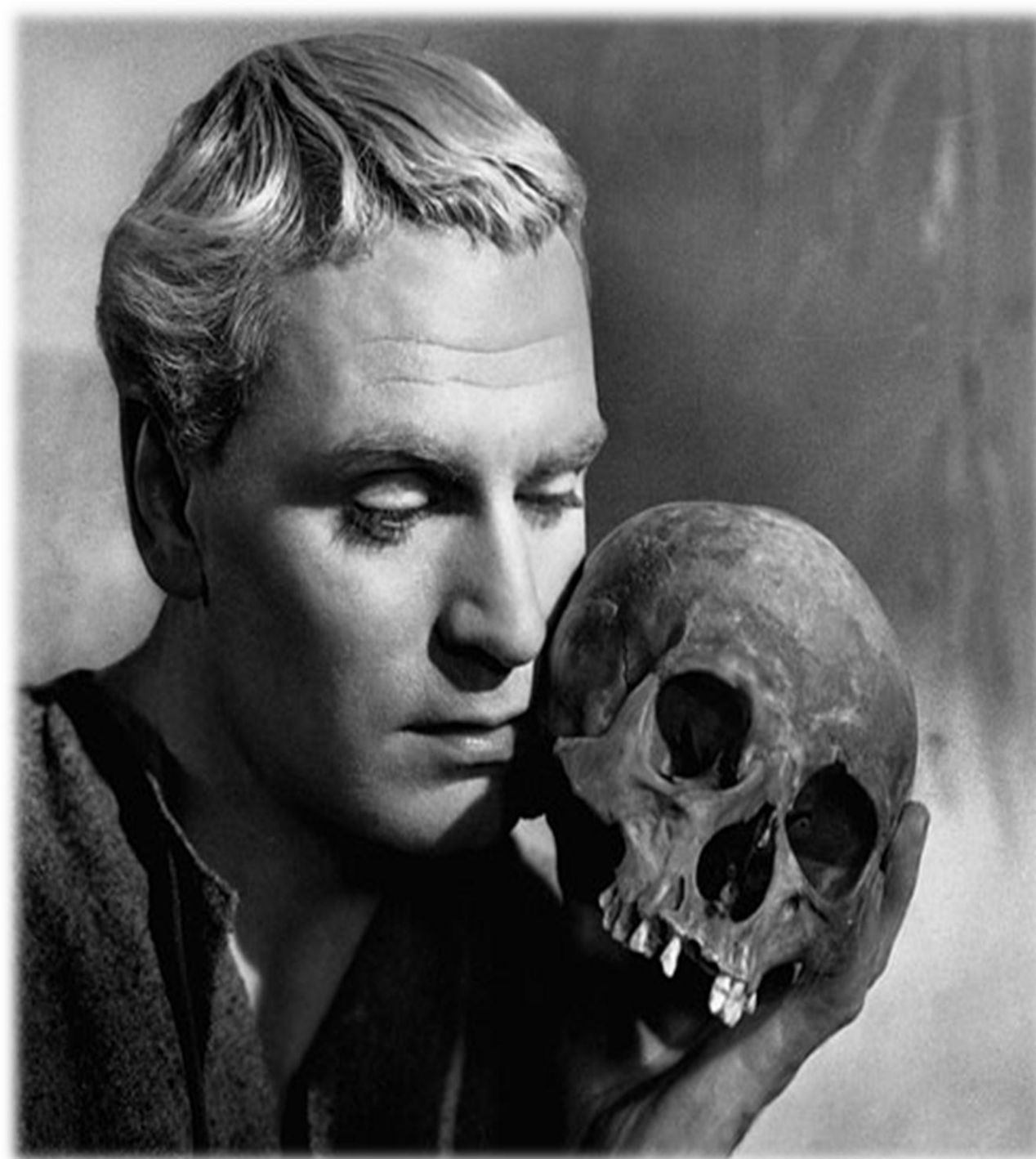

*Revoltele cele mai
la indemana din
“Pe culmile
disperarii” variaza
un set preferential
de termeni:
grotescul, tragicul,
absurdul, muzica,
agonia, moartea,
singuratatea,
plictiseala,
blestemul si
sinuciderea.*

Cuvantul cheie este "suferinta". Chiar titlul unui capitol se numeste "Monopolul suferintei".

Lumea si omul sunt infatisati exclusiv in cliseu negativ. Refuzurile, in avalansa, ajung totale. Unicul rost al existentei transpare in ele.

*E un soi de dans macabru
in plin neant- caci neantul
insusi trebuie implinit, adus
la plinatate.*

*In parte modelele sunt
numite: un lov care nu mai
are nici prieteni, nici
Dumnezeu, nici lepra, un
Hamlet fara pudoare in
celebra-i interogatie:
“A fi sau a nu fi”*

*“Cum nici in neant si nici
in existenta nu e salvare,
praful sa se aleaga de
aceasta lume si de legile ei
eterne”.*

EMIL CIORAN

LACRIMI
ȘI SFINȚI

humanitas

*Intre 1937-1940
va publica patru
carti in limba
romana:*

Cartea amagirilor

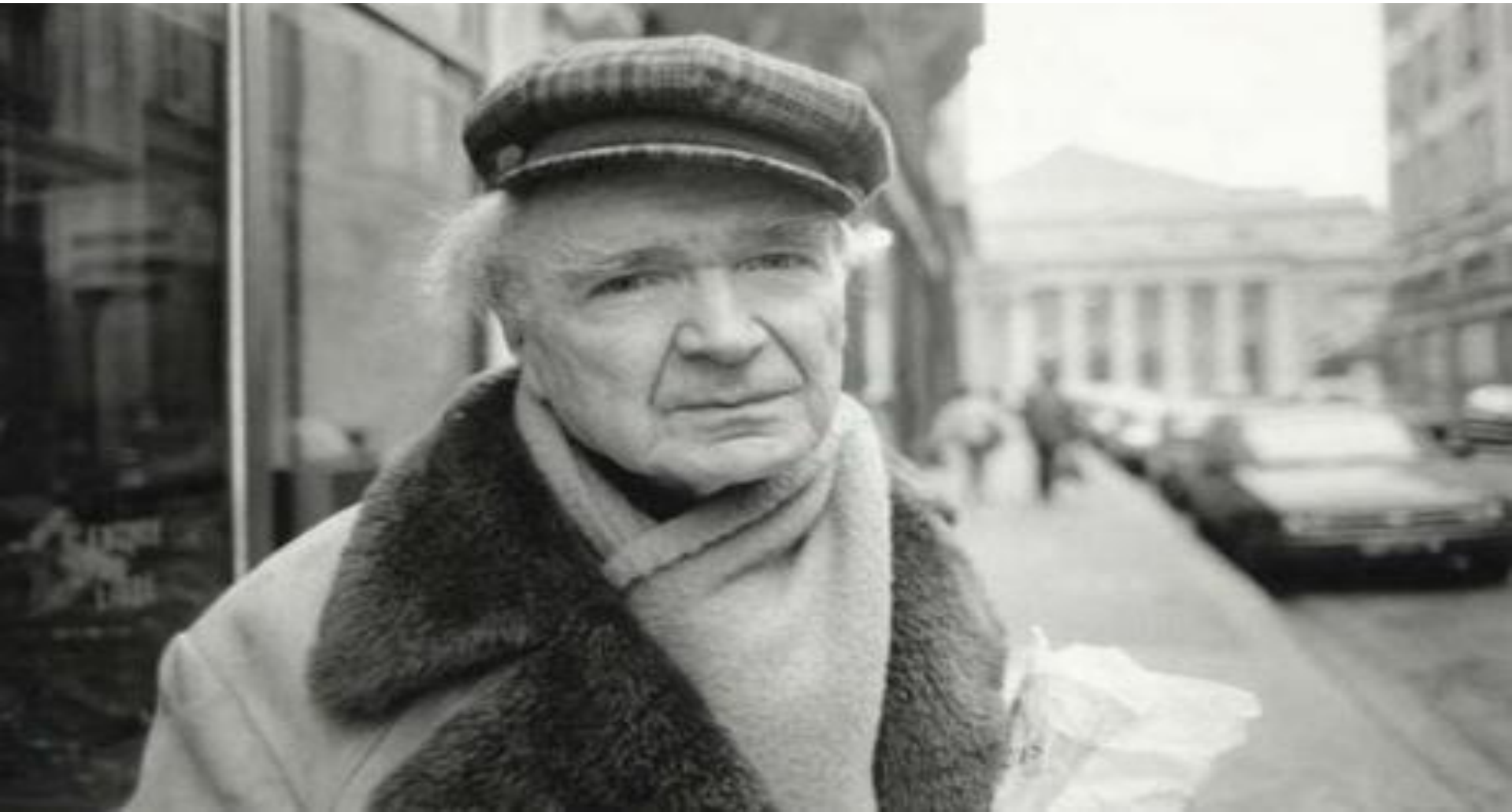
**Schimbarea la
fata a Romaniei**

Lacrimi si sfinti

**Amurgul
gandurilor.**

In 1937 paraseste Romania. Va pleca la Paris cu o bursa a Institutului Francez din Bucuresti. In anul urmator se va inscrie la Facultatea de Litere de la Sorbona. Refuza sa se mai intoarca in Romania, considerandu-se refuzat de mediul intelectual romanesc.

In 1949 ii apare prima carte scrisa in franceza- "Tratat de descompunere", carte care se bucura de elogii din partea criticii.

A photograph of a man in a prison cell. He is shirtless and has a distressed expression, looking upwards with his right hand pressed against the vertical metal bars of the cell. The lighting is dim and somewhat greenish, creating a somber and confined atmosphere. The background shows the structure of the cell and a dark doorway.

Scriind in limba franceza, Cioran se vede obligat sa-si adapteze stilul si exprimarea rigorilor limbii franceze.

A "dezerta" dintr-o limba este echivalent cu o sinucidere: "m-am apucat de scris in frantuzeste si a fost greu, pentru ca temperamental limba franceza nu-mi convine, mi-ar trebui o limba salbatica, o limba de betivi"

Pendularea intre indoiala si negare va determina o atitudine pasiva in fata propriei existente. Vitalitatea balcanica a fost ingropata in rationamentul retinut al francezilor. Va continua sa scrie in limba franceza, fiind adoptat destul de repede de cultura franceza.

Scepticismul lui Cioran are cateva arii tematice in care accesul ii este interzis, cel mai important tabu fiind muzica.

Ceara lui cu Divinitatea este la fel de omniprezenta in operele lui precum cea cu filosofia: "Cu Cioran suntem in prezenta unuia dintre martorii cei mai hotarati, cei mai vehementi din cati au aparut vreodata in cursul procesului interminabil care sa deschis intre om si Dumnezeu"

Gabriel Liiceanu

A trai in conflict cu metafizica, cu religia, cu orice gen de ingradiri conceptuale si existentiale il situeaza pe Cioran iremediabil in categoria vesnicilor “adolescenti teribili”.